

ת"פ 54330/12/17 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד א פ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54330-12-17 מדינת ישראל נ' פ(עציר)

ת"פ 58815-06-17

ת"פ 35453-04-17

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	תביעות ירושלים
	נגד
	א פ (עציר)
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד אריאל הרמן
המאשימה	

גזר דין

כתבי האישום

הנאשם שלפניי הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בשלושה כתבי אישום שונים, אותם צירף לפניי.

התיק הראשון - ת"פ 35453-04-17

מעובדות כתב האישום עולה, כי הנאשם החזיק בגרם חשיש, בעודו מפר איסור יצירת קשר עם בת זוגו, כל זאת ביום 3.1.2017. בגין כך הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים ובעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

התיק השני - ת"פ 54330-12-17

על-פי האישום הראשון, ביום 19.12.2017 ביקש הנאשם לעשות שימוש בטלפון של עובר אורח, ומשזה נתן לו את הטלפון לצורך השיחה, סירב הנאשם להחזיר לו את הטלפון ועזב את המקום.

על-פי האישום השני, בשעה מאוחרת יותר באותו לילה, חזר הנאשם על מעשיו ביחס לעובר אורח אחר.

בשל כך הודה הנאשם והורשע בביצוע שתי עבירות של גניבה לפי סעיפים 384 + 383(א)(1) לחוק העונשין.

התיק השלישי - ת"פ 58815-06-17

מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 25.1.2014 נתגלע ויכוח בין הנאשם לבת זוגו. זו ביקשה מהנאשם שלא ישתה אלכוהול בבית ואז תפסה את בקבוק השתייה וזרקה אותו מחוץ לבית. בתגובה הנאשם תפס את בת זוגו מצווארה והשליך אותה על הספה. בת הזוג הזעיקה את המשטרה, וכשהשוטרים הגיעו לבית בני הזוג, ניסו להרגיע את הנאשם. בתגובה דחף אותם הנאשם ונגח בפניו של אחד השוטרים. לכן הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירות תקיפת סתם של בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין והפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

יצוין כי תיק זה האחרון הוטלה ואחר כך נמחק כתב האישום בשל אי-התייצבות הנאשם למשפטו (ת"פ 50287-01-15). לאחר שהנאשם נתפס ונעצר במסגרת התיק השני, הוגשה נגדו בקשה למעצר עד לתום ההליכים, ואגב כך, הוגש כתב האישום מחדש בתיק השלישי.

רישום פלילי

לנאשם רישום פלילי רלבנטי, הכולל, בין היתר שני מאסרים מותנים: האחד של 3 חודשים בגין עבירת גניבה, שהוטל עליו בת"פ (ב"ש) 31781-12-12 ביום 2.2.2015 (להלן - **התנאי הראשון**); השני של חודשיים בגין עבירת גניבה, שהוטל עליו בת"פ (י-ם) 59208-10-15 (להלן - **התנאי השני**), שניהם חבי-הפעלה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על המשיב מאסר בפועל כולל הפעלת המאסרים המותנים, שיעמוד על 15 חודשי מאסר, בשל התנהלותו של המשיב, חומרת המעשים המיוחסים לו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ועברו הפלילי.

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בתקופת מעצרו ובחפיפת המאסרים המותנים, וזאת על מנת להותיר לנאשם פתח של תקווה. לטענתו, הנאשם לא עבר תהליך טיפולי מחמת חסרון כיס ולא מחמת אי-רצון או אי התאמה לעבור תהליך שכזה, שעה ששירות המבחן הבחין בשעת רצון ובהזדמנות אמיתית מצדו של הנאשם לעבור תהליך שכזה. הסניגור היפנה לחלוף הזמן וכן לנסיבות חייו הקשות של הנאשם.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי מדובר בנאשם כבן 27, החי עם בת זוגו (המתלוננת בשני תיקים), ולהם

שני ילדים משותפים בגילאים ארבעה חודשים ושנה ושבעה חודשים, כשלבת הזוג שלושה ילדים שאינם ילדי הנאשם. הנאשם נולד ברוסיה, ועלה לישראל עם משפחתו כשהיה פעוט. אביו נפטר לפני כ-8 שנים, לאחר שהיה מכור לסמים. הוריו התגרשו כשהיה כבן שנה על רקע זה. הנאשם גדל בתנאים קשים למדי, כשבילדותו החל להיות חשוף לעולם הפשיעה והחומרים הממכרים. הוא השתלב לתקופות לא רצופות במסגרות חוץ ביתיות ולא גויס לצבא. יש לו אחות עמה אינה נמצא בקשר ואח שסובל מבעיית התמכרות. הנאשם עבד בעבודות מזדמנות ולא שמר על יציבות בחייו. הנאשם ציין כי אינו צורך סמים אך שיתף את שירות המבחן בכך שצרך אלוהול בצורה מוגזמת לאורך השנים האחרונות, כשהדבר העניק לו, לדבריו, תחושת שליטה וכוח. הנאשם לא לקח אחריות למעשיו והמעט מהם. במקביל, בת זוגו של הנאשם טענה כי לא התלוננה נגדו ושללה את הנטען בכתבי האישום ביחס אליו. יחד עם זאת התייחסה לבעיית צריכת האלוהול המופרזת מצד הנאשם ואת רצונה ודרישתה ממנו כי יעבור טיפול גמילה. במהלך הדיונים בתיק המעצר נעשה ניסיון לשלב את הנאשם בקהילה טיפולית, אך מחמת חסרון כיס, לא יכול היה הנאשם להפקיד סך של כ-1,600 ₪ הנדרש לקליטה בקהילה למרות מאמציו לעשות כן. בסופו של דבר הוחלט על מעצרו עד לתום ההליכים וזירוז שמיעת התיקים שלפניי לצורך סיומם. יצוין, כי שירות המבחן סבור שמדובר בנאשם בעל אופי שטרם התגבש, כשברקע התנהגותו העבריינית שימוש בחומרים ממכרים. לטעמו של שירות המבחן הנאשם נעדר תובנות מספיקות לצורך טיפול. כל זאת, יחד עם היעדר נטילת אחריות למעשים, הובילה את שירות המבחן לקבוע כי קיימת רמת סיכון מן הנאשם ללא טיפול אינטנסיבי, ולכן נמנע השירות ממתן המלצה טיפולית בעניינו.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות במספר ערכים מוגנים.

אשר לתיק הראשון, מעשיו של הנאשם פוגעים בערך שלטון החוק ויכולת המדינה לאכוף צווים שיפוטיים שנועדו להגן על הזקוקים להגנת רשויות המדינה. כמו-כן פוגעים מעשיו של הנאשם בערכי ביטחון הציבור ובריאותו מעצם השימוש בסם האסור לשימוש ע"פ חוק ללא היתר.

אשר לתיק השני, מעשיו של הנאשם מכוערים ופגעו הן בקניינו של הזולת והן בזכותו לפרטיות. גניבת טלפון נייד, האוצר בתוכו מידע אישי רגיש, יחד עם תלותו של האדם בימינו בטלפון לצורך פעילותו השגרתית, יחד עם פוטנציאל הפגיעה במידע אישי ורגיש השייך לאדם ואצור בטלפון, מובילים למסקנה כי מידת הפגיעה בערכים הללו היא משמעותית. ברע"פ 3989/15 **בוזלאן** נ' **מ"י** (מיום 9.8.2015) נאמר כך על גניבת טלפונים ניידים: "בענייננו, המבקש ביצע עבירות חמורות ביותר, ובעיקר אמורים הדברים בגניבת מכשיר הטלפון הנייד, כאשר יש לתת את הדעת על המגמה הכללית להרתיע עבריינים מפני שוד או גניבת מכשירים סלולאריים, אשר הפכו, זה מכבר, ל'מכת מדינה' (פסקה 9 לפסק הדין). בהקשר זה ראו גם את הדברים הבאים: "...גניבת מכשירי טלפון ניידים הפכה, למרבה הצער, לתופעה נפוצה הפוגעת באזרחים תמימים ומערערת את תחושת הביטחון של הציבור. אין להקל ראש בעבירה זו ויש להטיל על המורשעים בביצועה עונשים הולמים" [רע"פ 6365/13 **קליינר** נ' **מ"י** (מיום 23.9.2013), פסקה 4; להלן - **עניין קליינר**].

אשר לתיק השלישי, מעשיו של הנאשם פגעו הן בשלום הציבור וביטחונו והן ביכולתם של גורמי האכיפה לבצע את עבודתם, שעה שהמעשים נעשו תחת השפעת אלוהול המעצימה את האלימות ובכך, מעצימה את מידת הפגיעה

בערכים המוגנים שצוינו.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - יש להתייחס בנפרד לכל אחד מהתיקים.

אשר לתיק הראשון, אין מדובר במעשים מתוכננים; מידת פגיעתם בבת הזוג לא הייתה גבוהה, וכך גם השימוש העצמי בכמות קטנה של חשיש; ככל הנראה המעשים בוצעו על רקע בעיית הסמים והאלכוהול מהן סובל הנאשם ולכן הדבר משפיע במידת מה על יכולת השליטה של הנאשם, אם כי אין לתת לכך משקל מופרז בהיות הנאשם אדם בוגר.

אשר לתיק השני, מדובר במעשים מתוכננים שבוצעו בזה אחר זה תוך ניצול לרעה של תמימותם וטוב לבם של עוברי אורח; הנאשם אחראי בלעדית למעשים; בפועל נגרם נזק מגניבת הטלפונים הן מבחינת רכושם של הקורבנות והן מבחינת תחושת הביטחון שלהם והפגיעה בפרטיותם; הנאשם ביצע את המעשים ככל הנראה בשל בצע כסף, והוא יכול היה להימנע מביצועם בהיותו אדם בוגר.

אשר לתיק השלישי, המעשים לא בוצעו מתוך תכנון אלא מתוך השפעותיה של בעיית האלכוהול על הנאשם; בפועל הוא פגע בשוטרים שבאו לשמע קריאת בת הזוג לאחר שנהג בהם באלימות. האירוע מלמד על השפעתו הרעה של האלכוהול והעצמת האלימות הנשקפת מאנשים הצורכים אותו לרעה.

מדיניות הענישה הנוהגת -

אשר לתיק הראשון - ברע"פ 1940/16 **פולק** נ' **מ"י** (מיום 4.3.2016) נקבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה ל-4 חודשי מאסר בעבירת הפרה הוראה חוקית. הענישה המקובלת בעבירות של שימוש עצמי בכמות קטנה סם מסוג חשיש נעה בין מאסר על תנאי לחודשי מאסר חד-ספרתיים.

אשר לתיק השני - בעניין קליינר נקבע מתחם ענישה בין חודשיים ל-8 חודשי מאסר ונגזרו 4 חודשי מאסר בנסיבות של גניבת טלפון אחת.

אשר לאישום השלישי - ברע"פ 3077/16 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 2.5.2016) נקבע מתחם ענישה שבין מאסר קצר לרבות לריצוי בעבודות שירות עד 14 חודשי מאסר ונגזרו 6 חודשי מאסר בפועל על אדם שמשך בשערות ראשה של אשתו, הטיחה לעבר חפץ כהה וחנק אותה. בע"פ (מחוזי י-ם) **מ"י** נ' **פלוני** (מיום 6.12.2016) אושר מתחם ענישה שבין של"ץ נרחב ל-15 חודשי מאסר במקרה חמור שבו התרחשו מספר מקרי תקיפה חבלנית של בת זוג ומשיקולי שיקום הוטל של"ץ, מאסר על תנאי ופיצוי. מדובר במקרים חמורים ממקרה.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך להיקבע באופן הבא:

אשר לתיק הראשון - יש לקבוע מתחם שבין מאסר מותנה ל-5 חודשי מאסר;

אשר לתיק השני - יש לקבוע מתחם שבין 5 ל-12 חודשי מאסר;

אשר לתיק השלישי - יש לקבוע מתחם ענישה שבין חודש ל-8 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם, למרות עברו הפלילי, צעיר יחסית ונסיבות חייו לא היו פשוטות, אלו הם השיקולים לקולא. הואיל ואין זה מאסרו הראשון, מידת הפגיעה בו אינה גדולה מעצם הטלת עונש מאסר; לחומרא ניתן לציין את עברו הפלילי המכביד יחסית לגילו הצעיר, את העובדה שנטילת האחריות לא הייתה מלאה וכי בסופו של דבר לא נעשה מאמץ אמיתי להשתקם.

המיקום במתחם - לנוכח מכלול השיקולים שצינתי, יש למקם את הנאשם בחלק האמצעי של המתחמים המשוקללים, לא כולל המאסרים המותנים שהם חבי-הפעלה בעניינו.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ;

ב. מפעיל את עונשי המאסר על תנאי שנגזרו על הנאשם בתיקי התנאי הראשון והשני - מאסר מותנה של שלושה חודשים יצטבר לעונש המאסר הנוכחי והמאסר המותנה של חודשיים יחפוף את המאסר הנוכחי, **כך שבסה"כ כן שבסה"כ ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר מיום מעצרו;**

ג. 3 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג עוון בתוך שלוש שנים משחרורו;

ד. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג פשע בתוך שלוש שנים משחרורו;

ה. 4 חודשי מאסר של ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות או עבירה כלפי שוטרים בתוך שלוש שנים משחרורו.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ח, 24 יוני 2018, במעמד הצדדים.